

DECYZJA Nr EP-16/21

Na podstawie art. 48a ust. 1 pkt 1 i ust. 3 pkt 1, ust. 4 w związku z art. 46b pkt 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w brzmieniu obowiązującym w dniu 10.10.2020r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 z późn. zm.) w związku z § 27 ust. 1 pkt 2 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 1758 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 104, art. 107 § 1 i 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.)

- 1) wymierzam Panu [REDAKTED] karę pieniężną w kwocie 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za niedopełnienie obowiązku zakrywania ust i nosa w miejscu ogólnodostępnym w dniu 10.10.2020r.
- 2) rozstrzygnięciu zawartemu w pkt 1 niniejszej decyzji nadaję rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Z dniem 20 marca 2020r. został wprowadzony na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stan epidemii na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. poz. 491 z późn. zm.).

Zgodnie z § 27 ust. 1 pkt 2 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 1758 z późn. zm.) do odwołania nakłada się obowiązek zakrywania, przy pomocy odzieży lub jej części, maski, maseczki, przyłbicy albo kasku ochronnego, ust i nosa w miejscach ogólnodostępnych, w tym na drogach i placach, na terenie cmentarzy, promenad, bulwarów, miejsc postoju pojazdów, parkingów leśnych.

W dniu 10.10.2020r. Pan [REDAKTED] nie zastosował się do obowiązującego nakazu zakrywania ust i nosa w miejscach ogólnodostępnych, w tym w miejscach publicznych ogólnodostępnych, obowiązującego do odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wynikającego z rozporządzenia w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii.

W związku z otrzymaniem w dniu 19.10.2020r. pisma z Komendy Miejskiej Policji w Białymstoku (znak: TWR.0151.1.262.2020.A.Łot) wraz z załącznikami, tj. notatką urzędową funkcjonariuszy Oddziału Prewencji Policji Kampanii I z dnia 12.10.2020r. dot. naruszeń nakazów, zakazów lub ograniczeń związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Białymstoku wszczął postępowanie w dniu 01.12.2020r. w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku zakrywania ust i nosa w dniu 10.10.2020r.

Z powyższych dokumentów wynika, że Pan [REDAKTED] w dniu 10.10.2020r. nie zastosował się do obowiązującego w tym dniu nakazu zakrywania ust i nosa w miejscu ogólnodostępnym, czym naruszył przepis § 27 ust. 1 pkt. 2 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020r. w

sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 1758 z późn. zm.).

Zgodnie z przytoczonym rozporządzeniem do odwołania nakłada się obowiązek zakrywania, przy pomocy odzieży lub jej części, maski, масечки, przyłbicy albo kasku ochronnego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym ust i nosa w miejscach ogólnodostępnych, na drogach i placach, na terenie cmentarzy, promenad, bulwarów, miejsc postoju pojazdów, parkingów leśnych.

Z dokumentów przesłanych przez Komendę Miejską Policji w Białymstoku wynika, że Strona postępowania w dniu 10.10.2020r. przebywał w miejscu ogólnodostępnym, tj. przy ul. Pięknej w Białymstoku, nie zakrywając ust i nosa. Po zwróceniu uwagi przez funkcjonariuszy Policji Pan [REDAKTOWANO] oświadczył, iż Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 09.10.2020r. jest niezgodne z konstytucją i nie ma obowiązku stosowania się do nakazu zakrywania ust i nosa.

W związku z powyższym Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Białymstoku pismem z dnia 10.12.2020r. wezwał Pana [REDAKTOWANO] do złożenia wyjaśnień w przedmiotowej sprawie.

W dniu 17.12.2020r. do Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Białymstoku wpłynęło oświadczenie Strony postępowania z dnia 16.12.2020r., zgodnie z którym Pan [REDAKTOWANO] twierdzi, iż jako osoba, u której nie stwierdzono choroby COVID-19, ani też nie wykazująca objawów zachorowania nie podlega obowiązkowi stosowania środków profilaktycznych. Strona nie wypowiedziała się w sprawie sytuacji materialnej.

Powyższe potwierdza, iż Pan [REDAKTOWANO] świadomie nie dopełnił obowiązku wynikającego z § 27 ust. 1 pkt. 2 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 1758 z późn. zm.) nakazującego zasłanianie ust i nosa w miejscach ogólnodostępnych.

Należy dodać, że zgodnie z obecnie obowiązującym przepisem § 27 ust. 1 pkt. 2 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2020r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 2316 z późn. zm.) nadal istnieje obowiązek zakrywania ust i nosa w miejscach ogólnodostępnych.

W Polsce stwierdzono chorobę COVID-19 u ponad 1,5 miliona obywateli. Codziennie odnotowywanych jest wiele nowych przypadków. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że zakażenie koronawirusem SARS-CoV-2 może przebiegać bezobjawowo przez okres do 14 dni. Zakrywanie ust i nosa w przestrzeni publicznej jest więc konieczne, aby wyeliminować ryzyko zakażenia innych osób. Udowodniona obecnie śmiertelność wynikająca z zarażenia koronawirusem SARS-CoV-2 wynosi ok. 3,4% (dane Światowej Organizacji Zdrowia - World Health Organisation - WHO), co powoduje uzasadnioną obawę o stan zdrowia osoby, która mogła mieć styczność z osobami zakażonymi koronawirusem SARS-CoV-2, jak również osób postronnych.

W ślad za Europejskim Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób należy uznać, iż zasłanianie ust i nosa może pomóc w ograniczeniu rozprzestrzeniania się zakażenia przez osoby, które potencjalnie mogą nie wiedzieć o chorobie. Zaobserwować można coraz więcej przypadków chorych skąpoobjawowo lub bezobjawowo, którzy nieświadomie rozsiewają wirusa SARS-COV-2, będąc źródłem transmisji zakażenia. Ponadto, coraz szerzej dostępne dane wskazują na wysokie rozsiewanie wirusa tuż przed pojawieniem się pierwszych objawów. Nie można więc jednoznacznie stwierdzić, że osoba w danym momencie nie jest chora i nie zaraża.

Dlatego też stosowanie się do przepisów i zasłanianie ust i nosa w miejscach publicznych i ogólnodostępnych odgrywa tak kluczową rolę w ograniczeniu transmisji wirusa – pełni funkcję środka kontroli u źródła, co jest szczególnie istotne w środowisku, gdzie znajduje się liczna grupa osób bezobjawowych lub skąpoobjawowych – ale zakażających.

Pismem z dnia 29.01.2021r. Strona została powiadomiona zgodnie z art. 10 §1 Kodeksu postępowania administracyjnego o możliwości wypowiedzenia się co do zebranego materiału

dowodowego. Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień, dnia 08.02.2021r. drogą elektroniczną Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Białymstoku udostępnił akta przedmiotowej sprawy.

Podstawą prawną niniejszej decyzji jest art. 48a ust. 1 pkt 1 i ust. 3 pkt 1 w związku z art. 46b pkt 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w brzmieniu obowiązującym w dniu 10.10.2020r. Zgodnie z art. 48a ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, kto w stanie zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii nie stosuje się do ustanowionych na podstawie art. 46 lub art. 46b nakazów, zakazów lub ograniczeń, o których mowa w szczególności w art. 46 ust. 4 pkt 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 30 000 złotych. Zgodnie z art. 48a ust. 3 pkt 1 ww. ustawy, kary pieniężne określone w art. 48a ust. 1, wymierza w drodze decyzji administracyjnej, państwowy powiatowy inspektor sanitarny i państwowy graniczny inspektor sanitarny.

Ustawa o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi jest szczególną ustawą, której celem jest ochrona zdrowia publicznego i zapewnienie bezpieczeństwa dla życia i zdrowia. Wskazany przepis nakłada na państwowego powiatowego inspektora sanitarnego obowiązek nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w szczególności za naruszenie nakazów, zakazów lub ograniczeń związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19.

Postępowanie prowadzone przez organ administracji publicznej mają charakter działania w stanie wyższej konieczności i ukierunkowane są na likwidację zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego, ochronę zdrowia i życia ludzkiego.

Administracyjna kara pieniężna może być nałożona w wysokości od 5 000 zł do 30 000 złotych. Przepisy ww. ustawy nie regulują odrębnie przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, w związku z czym zgodnie z art. 189a § 2 pkt 1 k.p.a., w takim przypadku należy zastosować regulacje kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z pismem Eksperta Wydziału ds. Wykroczeń Komendy Miejskiej Policji w Białymstoku Pan [REDAKTOWANO] za wykroczenie popełnione w dniu 10.10.2020r. został ukarany mandatem karnym kredytowym w wysokości 100 złotych w związku z popełnionym wykroczeniem z art. 54 kw w związku z § 27 ust. 1 pkt. 2 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 2020r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii.

W niniejszej sprawie organ nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 k.p.a., z uwagi na fakt, iż brak jest zasadności uznania, iż waga naruszenia prawa zachowaniem strony postępowania jest znikoma. Pan [REDAKTOWANO] swoim zachowaniem świadomie stworzył zagrożenie dla zdrowia publicznego, tworząc ryzyko powstania zagrożenia epidemiologicznego oraz szerzenie się choroby zakaźnej. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Białymstoku, stwierdził, iż nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej, gdyż kara pieniężna wymierzona w drodze ww. mandatu karnego nie spełniła swojego celu.

Przed wydaniem niniejszej decyzji Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Białymstoku wezwał Pana [REDAKTOWANO] do przedłożenia informacji dotyczących warunków osobistych Strony, w tym warunków materialnych mogących mieć wpływ na wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej, jednakże Strona nie ustosunkowała się do powyższego.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Białymstoku wymierzając administracyjną karę pieniężną wziął pod uwagę całość materiału dowodowego zebranego w sprawie. Organ miał również na względzie fakt, że w czasie interwencji Pan [REDAKTOWANO] twierdził i nadal twierdzi, że obowiązek zakrywania ust i nosa go nie dotyczy.

Z uwagi na powyższe, w ocenie organu, kara w wysokości pięciu tysięcy złotych jest adekwatna do wagi naruszenia, sposobu naruszenia, okoliczności naruszenia oraz uwzględnia indywidualne i osobiste właściwości strony postępowania. Jest to najniższa przewidziana prawem kara.

Reasumując należy stwierdzić, że postawa jaką reprezentował Pan [REDAKTOWANO] nie jest zgodna z regułami prawidłowego i racjonalnego postępowania w społeczeństwie. Od wielu miesięcy zarówno w Polsce jak i na całym świecie panuje stan pandemii związany z pojawieniem się wirusa SARS-CoV-2 wywołujący bardzo groźną chorobę zakaźną COVID-19. Z uwagi na aktualny brak na nią lekarstwa oraz ograniczony dostęp do powstałych szczepionek wprowadzono restrykcje mające na celu ograniczenie się rozprzestrzeniania się wirusa w przestrzeni publicznej. Wśród nich jest również powszechne stosowanie zakrywanie ust i nosa. Lekceważenie wprowadzonych środków ograniczających transmisję wirusa należy uznać za nieetyczne i moralnie nieakceptowalne.

Pismem z dnia 29.01.2021r. strona została zawiadomiona o możliwości zapoznania się z aktami sprawy w trybie art. 10§ 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa – wniosła pismem z dnia 03.02.2021r. o udostępnienie akt sprawy. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Białymstoku pismem z dnia 08.02.2021r. przesłał Panu [REDAKTOWANO] kopię akt sprawy. Strona nie wniosła uwag do postępowania.

Biorąc pod uwagę, iż swoim zachowaniem Pan [REDAKTOWANO] może stwarzać istotne i realne ryzyko dla innych osób w przestrzeni publicznej, a także z uwagi na fakt, iż kara ma w tym przypadku stanowić formę prewencji przed popełnianiem takich czynów, organ postanowił w oparciu o przepis art. 108 § 1 k.p.a. nadać decyzji o ukaraniu rygor natychmiastowej wykonalności.

Jedną z przesłanek takiego rozstrzygnięcia jest niezbędność ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzkiego. Natychmiastowa wykonalność decyzji o nałożeniu kar za naruszenie tak istotnych obowiązków z punktu widzenia ochrony zdrowia publicznego, ma na celu ochronę najistotniejszej wartości jaką jest ludzkie życie i zdrowie.

Zgodnie z art. 48a ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, decyzja w sprawie kary pieniężnej podlega natychmiastowemu wykonaniu z dniem jej doręczenia.

Stosownie do art. 48a ust. 7 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, kara pieniężna wymierzona niniejszą decyzją podlega zapłacie **w terminie 7 dni** od dnia wydania niniejszej decyzji na rachunek bankowy Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Białymstoku:

NBP O/O Białystok nr 45 1010 1049 0049 0722 3100 0000.

POUCZENIE:

Od niniejszej decyzji przysługuje prawo odwołania do Podlaskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Białymstoku. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Białymstoku, który wydał niniejszą decyzję.

Złożenie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

PAŃSTWOWY POWIATOWY
INSPEKTOR SANITARNY
w Białymstoku

Waldemar Kulesza